

شهرسازی مشارکتی با تاکید بر نقش کودکان در فرآیند برنامه‌ریزی و طراحی شهری در دوران کرونا

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۰۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۵/۱۱

کد مقاله: ۲۲۳۱۰

غلامرضا مختاری اصل^{۱*}، مریم حافظی فر^۲، زهرا نصرتی^۳

چکیده

تلاش برنامه‌ریزان و محققان حوزه کودک در دخیل کردن هرچه بیشتر کودکان در فرآیند برنامه‌ریزی شهری است. بی‌شک مشارکت کودکان ابتدا نیازمند درک کاملی از مفاهیم مربوط به کودک، حقوق، مزایا و چالش‌های مشارکت با کودکان است. همچنین بررسی روش‌های مشارکت دادن کودکان در دوران قبل و بعد کرونا و ارزیابی معایب و مزایای آن، جزو لازمه‌های این پژوهش می‌باشد. از آنجایی که کودکان ویژگی‌های جسمی، روحی و شخصیتی منحصر به خود را دارند، فرایند مشارکت آنان نیز متناسب با جایگاهشان در جامعه تعریف می‌شود. در این راستا هدف پیدا کردن روش‌های جدید برای مشارکت کودکان در دوران کرونا می‌باشد و این سؤال پیش می‌آید که با توجه به معایب و مزایای روش‌های نوین دوران کرونا، از چه متدهایی برای نتیجه‌گیری مناسب‌تر می‌توان استفاده کرد؟ این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی و استفاده از منابع کتابخانه‌ای و اسنادی به شناسایی عوامل و فاکتورهای کالبدی-فضایی تأثیرگذار در ایجاد مشارکت کودکان در فضاهای شهری دوستدار کودک در دوران قبل و بعد کرونا پرداخته و نهایتاً راهکارها و الگوهای مشارکت کودکان در فرایند برنامه‌ریزی و طراحی در شرایط مختلف کرونا را پیشنهاد می‌دهد.

واژگان کلیدی: مشارکت، برنامه‌ریزی شهری، مشارکت کودکان، شهر دوستدار کودک، کرونا

۱- دانشجوی ارشد طراحی شهری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران (نویسنده مسئول)
reza_mokhtariasl@yahoo.com

۲- استادیار گروه معماری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.

۳- دانشجوی ارشد طراحی شهری، واحد اردبیل، دانشگاه آزاد اسلامی، اردبیل، ایران.